

ครบทุกสลดทุกเรื่อง

ข่าวสด

กรณีลอบซื้อ 4 นักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ก รณีสถิตโมสร นักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีมติดัดลัทธิ และสภาพการเป็นนักศึกษาของนักศึกษา 4 คนฐานไม่ให้ความเคารพต่อกฎ แห่งอาวูไล (ไซตัส) เป็นภาพสะท้อนอันเด่นชัดยิ่งของภาวะแห่งวิปริต

เป็นภาวะแห่งวิปริตของระบบการปกครองภายใน และเป็นภาวะแห่งวิปริตของ ระบบคิดที่ดำรงอยู่ของนักศึกษากลุ่มหนึ่ง

เป็นภาพสะท้อนเชิงเผด็จการที่ขัดแย้งอย่างดำกับข่าวกับความคิดเชิงประชาธิปไตย

แม้ว่ากฎแห่งอาวูไล (ไซตัส) นี้จะเป็นประเพณีที่เกิดขึ้นและดำรงอยู่อย่างยาวนานภายในคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่ประเด็นที่เสนอเข้ามา ก็คือ กฎนี้จะทรงบทบาทและมีความสำคัญเหนือกว่า พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ หรือไม่

กฎอื่นเป็นประเพณีของคณะคณะหนึ่งจะมีบทบาทถึงกับสามารถ "ขจัด" นักศึกษาให้หลุดพ้นไปจากฐานภาพแห่งนักศึกษาทั้ง ๆ ที่มีได้กระทำผิดกฎระเบียบของ มหาวิทยาลัยหรือไม่

คำถามนี้ท้าทายยิ่งต่อมโนธรรมของนักศึกษาและของเหล่าคณาจารย์

ก ความเป็นจริง การดำรงอยู่ของกฎแห่งอาวูไล (ไซตัส) ในคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มิได้เป็นเรื่องใหม่

หากแต่เป็นเรื่องเก่าแก่ที่ดำรงอยู่ที่เกิเกิดขึ้นและดำรงอยู่เกือบทุกมหาวิทยาลัย

แม้กระทั่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อันถือว่ามีสัจธรรมแห่งความเป็นประชาธิปไตย สูงสุด ในอดีตก็เคยมีกฎแห่งอาวูไลลักษณะนี้ดำรงอยู่ในคณะรัฐศาสตร์ อันถือว่ามี เป็นภาวะแปลกแยกอย่างยิ่งในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อย่างไรก็ตาม ในท่ามการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงและความตื่นตัวของความคิด ทางด้านประชาธิปไตย กฎประเพณีที่ล้าสมัยก็ถูกชำระสะสาง ดังที่ได้เกิดกลุ่มฟื้นฟู ไซตัสใหม่ที่มีลักษณะประชาธิปไตยในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นต้น

แล้วในกฎประเพณีล้าสมัยนี้จึงยังดำรงอยู่ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เล่า

ส ภาพที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา 4 คนแห่งคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในขณะนี้ เป็นรูปธรรมอันเด่นชัดยิ่ง

ประการหนึ่ง เป็นรูปธรรมของการแสดงอำนาจบาตรใหญ่ของนักศึกษารุ่นพี่ต่อ นักศึกษารุ่นน้อง

ประการหนึ่ง เป็นรูปธรรมของการดำเนินท่วงทำนองที่เป็นเผด็จการ ทั้งเป็น เผด็จการที่คุกคามต่อสิทธิและเสรีภาพทางความคิดของปัจเจกชน และเป็นเผด็จการ อันขัดแย้งอย่างสิ้นเชิงต่อกฎระเบียบอย่างเป็นทางการของมหาวิทยาลัย

ประการหนึ่ง เป็นความพยายามในการอนุรักษ์เอาความคิดที่ตกค้างในทางประ- วัติศาสตร์ให้ดำรงอยู่ทั้ง ๆ ที่กระแสของโลกกระแสของสังคมคือการเปิดกว้างให้กับ ความคิดประชาธิปไตย

หรือว่ามหาวิทยาลัยกลายเป็นชุมชนแห่งความล้าหลังของสังคมไปแล้วหรือ

ก งามเลวร้ายที่เกิดขึ้นและดำรงอยู่ในคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ เป็นสิ่งที่สมาชิกแห่งชุมชนของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่จักต้องดำ เนินการชำระสะสาง

แน่นอน เรื่องนี้ย่อมมิใช่กิจการภายในของคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ แต่เพียงคณะเดียว

หากเป็นภาระและความรับผิดชอบของชุมชนแห่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่โดยองค์ รวม

ความหมายของ "ชุมชน" แห่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ย่อมมิได้จำกัดเพียงในกรอบ ของนักศึกษา หากกินความครอบคลุมไปยังอาจารย์ซึ่งอยู่ในฐานะเป็นผู้นำทาง ปัญญาด้วย

เป็นเรื่องเศร้าอย่างยิ่งหากสมาชิกของชุมชนแห่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่จะถือ ว่า เรื่องที่เกิดขึ้นไม่เกี่ยวกับตน ไม่เกี่ยวกับความก้าวหน้าและล้าหลังของมหาวิทยาลัย

เป็นเรื่องเศร้าหากมองจากมุมแห่งสำนึกในความเป็น "ครู" สำนึกในทางวิชาการ